

РЕШЕНИЕ

№ 3185

гр. София, 19.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.09.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Лозан Панов

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Мария Ситнилска

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **3826** по описа за **2010** година докладвано от съдия Лозан Панов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

С Решение от 31.03.2010 г. по НАХД № 12068/2009 г. Софийски районен съд, НК, 94 състав, е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № Р-10-191/02.09.2009 г., издадено от К. С. Ж., заместващ Е. И. А., в качеството му на заместник Председател на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ Управление „Застрахователен надзор”, с което на Р. И. Я., ЕГН [ЕГН], в качеството му на Изпълнителен Директор на [фирма] /сегашно наименование [фирма], на осн. чл. 319, ал. 1, т. 1 Кодекса за застраховането /КЗ/, е наложено административно наказание "глоба" в размер на 500 лева за нарушение на чл. 13, ал. 6, вр. ал. 1 КЗ.

Срещу така постановеното решение е постъпила жалба от Р. Я. – Изпълнителен Директор на [фирма], с която моли атакуваното съдебно решение да бъде отменено, като незаконосъобразно, неправилно и необосновано. Навеждат се подробни доводи, касаещи неправилно прилагане на материалния закон, нарушение на процесуалните правила и наличието на противоречиви и неясни мотиви.

Ответникът по касационната жалба не изпраща процесуален представител и не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли решението на СРС да бъде оставено в сила, като правилно и законосъобразно.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на обжалване.

В атакуваното решение съдът е приел следното от фактическа страна: На 06.04.2009 г., по повод на извършена проверка от експерт – юрист в КФН /свидетелката М./ на [фирма] /сегашно наименование „ [фирма]/, възложена със Заповед № 74/06.04.2009 г. на Заместник Председателя на КФН, било установено, че лицето И. И. Г., присъстващ на проверката, разполага с нотариално заверено пълномощно от Р. Я. в качеството на изпълнителен директор, което го оправомощава с представителни функции, с които разполага изпълнителният директор на застрахователната компания, а именно: да представлява [фирма] пред всички органи на държавната и местната власт, в т.ч. КФН, данъчни и съдебни органи, обществени организации, други юридически лица, както и пред физически лица в РБ във връзка с осъществяването на функциите, които са в обхвата на правомощията и представителната власт, съгласно закона, Устава на дружеството и Правилата за работа на Управителния съвет. При упражняване на тези пълномощния, Г. бил упълномощен и с множество конкретни права, посочени в пункт 1-10 на пълномощното, като в т. 10 бил упълномощен да представлява дружеството пред трети лица и да извършва всякакви правни и фактически действия по всички въпроси, които са от правомощията и представителната власт на изпълнителния директор в случаите, когато последният е в служебна командировка в страната или в чужбина или в отпуск. След извършена проверка в Търговския регистър проверяващите установили, че застрахователното дружество се представлява и управлява от двамата изпълнителни директори Р. Я. и К. М. заедно и поотделно. При проверка на документите в досието на [фирма], съхранявано в досието на КФН било установено, че към датата на проверката от името на дружеството не е подавано заявление за одобрението на И. Г. като лице по чл. 13, ал. 1, вр. ал. 4 КЗ и съответно не е налице решение от заместник-председателя на КФН за неговото одобряване като лице, оправомощено да управлява и представлява дружеството.

Въз основа на извършената констатация бил съставен акт за установяване на административно нарушение срещу Р. Я..

Въз основа на съставения акт за установяване на административно нарушение било издадено и атакуваното НП № Р-10-191/02.09.2009 г., издадено от К. С. Ж., заместващ Е. И. А., в качеството му на заместник Председател на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ Управление „Застрахователен надзор”, с което на Р. И. Я., ЕГН [ЕГН], в качеството му на Изпълнителен Директор на [фирма] /сегашно наименование [фирма], на осн. чл. 319, ал. 1, т. 1 Кодекса за застраховането /КЗ/, е наложено административно наказание "глоба" в размер на 500 лева за нарушение на чл. 13, ал. 6, вр. ал. 1 КЗ.

Тази фактическа обстановка съдът е установил въз основа на събраните по делото писмени доказателства и разпита на свидетелката С. М.- актосъставител.

Въз основа на така установената фактическа обстановка по делото, решаващият съд е приел, че атакуваното НП следва да бъде потвърдено.

Настоящият състав намира, че атакуваното първоинстанционно решение е правилно и законосъобразно.

СРС правилно е приел, че е извършено нарушение по чл. 13, ал. 6, вр. ал. 1 КЗ, тъй

като Р. И. Я., в качеството му на Изпълнителен Директор на [фирма], е упълномощил И. И. Г., като му е предоставил функциите на лице, което е оправомощено да управлява и представлява застрахователното акционерно дружество – в качеството на упълномощено лице по смисъла на чл. 13, ал. 1 от КЗ и на която длъжност е следвало да бъде одобрен от заместник-председателя на КФН, преди вписване в търговския регистър, съответно преди назначаването на длъжност, за която вписване не се изисква.

Неоснователни са доводите на касатора, че за упълномощаването на И. И. Г. не се изисква одобрение от КФН. В случая по силата на пълномощното Г. е упълномощен с представителни функции, с които разполага изпълнителния директор на дружеството, а именно да представлява [фирма] пред всички органи на държавната и местната власт, в т.ч. КФН, данъчни и съделни органи, обществени организации, други юридически лица, както и физически лица., които са в обхвата на правомощията и представителната власт на изпълнителния директор, съгласно специалния закон.

Районният съд задълбочено и аргументирано е посочил, че в случаите на упълномощаване на лице, което ще управлява и представлява застрахователно дружество, принципът на автономия на волята на упълномощителя е неприложим в своята цялост. Чрез пълномощното на И. И. Г. в случая се заобикаля закона, тъй като на лице, неодобрено от КФН, се делегират права, характерни за изпълнителния директор на [фирма].

Ето защо касационната жалба на Р. Я. – Изпълнителен Директор на [фирма], се явява неоснователна, а решение 31.03.2010 г. по НАХД № 12068/2009 г. Софийски районен съд, НК, 94 състав, като съобразено със закона и процесуалните правила, следва да се остави в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение по НАХД № 12068/2009 г. на Софийски районен съд, НК, 94 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

